

# РЕШЕНИЕ

№ 18144

гр. София, 27.09.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,**  
в публично заседание на 16.09.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5598** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на "Булкрафт Инженеринг ДВ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя Д. В. , срещу Решение № Ж – 380 от 22.04.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13 273-16/09.02.2024 г., подадена от "Булкрафт Инженеринг ДВ " ЕООД срещу "Електроразпределение Север" АД.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно, издадено при липса на мотиви и необъждане на наведените възражения за груби нарушения на изискванията на закона. Административният орган не е осъществил задължението си по чл. 35 от АПК за извършването на цялостна проверка за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, като КЕВР е била длъжна по своя инициатива да събере необходимите доказателства, да ги провери и оцени, съгласно чл. 36, ал. 1 и ал. 3 от АПК. Обжалваното решение, според жалбоподателя не е индивидуално мотивирано, а е част от „циркулярни“ решения на КЕВР по жалби на производители, което личи от твърде общото формулиране на „мотивите“ на решението, така и от допуснати „технически грешки“, които навеждат на извод за типизиране на решението. В тази връзка се поставят въпросите за спазването на специалното енергийно законодателство и възможността за злоупотреба с право /вкл. неспазване на

сроковете и нелоялни практики относно неравностойно третиране, съобразно поредността на подадените до предприятието искания на производители/. Пренебрегнато е и само инцидентно е споменато, че от подаването на искането до получаване на оспореното писмо е изминал близо 9 месечен срок, многократно надвишаващ законоустановения 30-дневен срок за произнасяне по чл. 56, ал. 1 от Наредба № 6 (отм.), а по същество е надхвърлен и всякакъв разумен срок, като не е коментирано, че липсват данни от ЕРП Север да са били проведени изискуемите съгласувателни и уведомителни процедури. Жалбоподателят се позовава на чл. 116, ал. 8 и ал. 9 от ЗЕ, според които операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже нова точка за присъединяване на нов обект на производител на електрическа енергия на основание, че това ще доведе до допълнителни разходи, свързани с увеличаване на преносната способност на елементите от мрежата в непосредствена близост до точката на присъединяване или въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата. Според жалбоподателя неправилно е интерпретирано от Комисията и понятието „техническа невъзможност“, което следва да се тълкува като пълна невъзможност, но не и като необходимост от разширение и/или реконструкция на мрежовата инфраструктура, респективно повишаване на мрежовата преносимост. В заключение моли за отмяна на оспореното решение, като спора бъде решен по същество, респективно за даване на задължителни указания по тълкуването на закона. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., който поддържа жалбата и изтъква, че неправилно е подхотено в случая, като е проведена процедура по общия ред, а е трябвало да бъде проведена процедура за производител на енергия от възобновяеми източници. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител, оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи излага в писмени бележки.

Заинтересованата страна - "Електроразпределение Север" АД, чрез адв. К., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски, съгласно приложен списък.

Административен съд София град, след като се запозна с оплакванията в жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи следното:

С Решение № Ж – 380 от 22.04.2024 г. КЕВР е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13 273-16/09.02.2024 г., подадена от "Булкрафт Инженеринг ДВ" ЕООД срещу "Електроразпределение Север" АД.

В хода на административното производство е била установена следната фактическа обстановка: С подадено Искане за присъединяване на ФЕЦ с вх. No [ЕГН] от 25.04.2023 г. от „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД са предоставени документи за стартиране на процедурата, включително виза за проектиране. До „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД е изпратено писмо с изх. No [ЕГН] от 28.04.2023 г., с което е уведомено, че е необходимо да предостави Заповед с влязъл в сила одобрен ПУП - ПЗ за заявеното инвестиционно намерение за изграждане на електрическа централа. От „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД е предоставена схема на поставяне на временен преместваем обект по смисъла на чл. 56 от Закона за устройство на територията за

изграждане на модулна преместваема система – ФЕЦ 2 MW, като „Електроразпределение Север“ АД е изпратил писмо с изх. No [ЕГН] 1 от 31.05.2023г., с което „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД е информирано, че предвид непредставянето на Заповед с влязъл в сила ПУП - ПЗ за заявеното инвестиционно намерение за изграждане на електрическа централа, изискана с уведомително писмо с изх. No [ЕГН]/28.04.2023г., процедурата по горепосоченото искане е прекратена. Подадена е жалба, по която „ЕРП Север“ АД изпраща отговор, че за да бъде уважено искането за присъединяване следва да са изпълнени изискванията на Глава Четвърта, Раздел I от Наредба № 6 (отм.). Съгласно представените документи, трайното предназначение на имота, за който е заявено инвестиционното намерение е територия от води и водни обекти. Необходимо е спрямо поземления имот да се извърши смяна на предназначението му, като същият бъде отреден за съответната дейност, за да е възможен строеж, както и присъединяването на централата съгласно закона.

Видно от представените по делото доказателства, от „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД е започнало процедура за изработване на ПУП и е подало заявление до [община]. С Решение No 669 от Протокол No 54 от 22.08.2023 г. Общинският съвет е одобрил задание за изработване на ПУП-ПЗ на обект „фотоволтаична модулна преместваема електроцентрала до 2 MWp“ в ПИ No 30942.395.112, „Язовир“ по КК на [населено място], [община] и е разрешил изграждането на централата без промяна на предназначението на имота. Изработен е план за застрояване и е внесен в [община] за одобрение.

„Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД е подало ново Искане с вх. No6561318 от 17.07.2023г. При извършване на проучването е направен детайлен анализ на захранващия района въздушен електропровод 20 kV с диспечерско наименование „Д.“ 20 kV, електрозахранен от подстанция „Велики П.“ 110/20 kV. Отчетено е, че електроразпределителната мрежа 20 kV в района е с обща дължина на гръбначната линия от ~ 25 км, като в почти цялата си част е изградена със сечение на проводниците AC-50 mm<sup>2</sup>. Във връзка с режима на работа на захранващия електропровод 20 kV „Д.“ е анализиран товарният профил, от който се наблюдава, че средният товар от обекти на клиенти е 0,4 MW. При проучването е установено, че към разгледания електропровод са присъединени и са в процес на присъединяване обекти за производство с обща мощност ~ 2,1 MW, което обуславя характера и посоката на товарите по извода, с връщане/генериране на електрическа енергия към шините на захранващата подстанция „Велики П.“ 110/20 kV. Предвид високата концентрация на генериращи мощности в района, големите разстояния и отчетеното трайно ниско потребление от обекти на клиенти, се отчитат също и големи технически загуби, породени от пренос на електрическата енергия от района на имота на централата, до захранващата подстанция посредством съществуващата електроразпределителна мрежа 20 kV.

На 12.01.2024 г. до жалбоподателя е изпратен писмен отговор с изх. No 6523454 от 12.01.2024 г., с който заявителят е уведомен, че след извършено проучване на условията за присъединяване е установено, че най-близкото съоръжение, елемент на разпределителната мрежа, до заявеното място за изграждане на електрическа централа е електропровод средно напрежение (СрН) с диспечерско наименование „Д.“. Наличният капацитет на електропровода е изчерпан, поради високата концентрация на генериращи мощности в района и ниското потребление от обекти на клиенти и всяко присъединяване на допълнителни генериращи мощности ще доведе до

застрашаване на надеждната работа на електроенергийната система (ЕЕС), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, присъединени към него. Присъединяването на обекта за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа не е възможно да се осъществи в заявения срок, а само след изграждането на скъпоструващи нови съоръжения. Инвестицията за реконструкция на електроразпределителната мрежа, свързана с присъединяването на заявения обект за производство на електрическа енергия, съгласно предварителна експертна оценка, възлиза на приблизителна стойност над 3 млн. лева. Проучванията не показват промяна по отношение ниското потребление на електрическа енергия от обекти на клиенти в района в следващите години. „Електроразпределение Север“ АД посочва, че подобна инвестиция е икономически нецелесъобразна и засяга интересите на неограничен кръг от потребители, като изпълнението ѝ няма да подобри качеството на предлаганата услуга, но ще доведе до повишаване на цената ѝ.

При така очертаната фактическа обстановка КЕВР приема, че действията на електроразпределителното дружество относно процесната процедура по присъединяване са извършени съобразно чл. 3, ал. 1 от - Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните мрежи (отм.), приложима на основание § 2 от същата, както и на чл. 3, ал. 2 от Наредба № 6 (отм.), съгласно която мрежовите оператори могат да отказват присъединяването на обект, когато не отговаря на изискванията по ал. 1 и застрашава надеждната работа на електроенергийната система (ЕЕС), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, здравето и живота на гражданите и собствеността на трети лица. Комисията приема, че отказът е издаден съгласно изискванията на чл. 117, ал.4 от ЗЕ, като е мотивиран писмено.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок и срещу подлежащ на оспорване акт, от надлежна страна в административното производство.

По същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Решението е валидно, като взето на закрито заседание на КЕВР в състав "Енергетика", прието с три гласа "за", от които два на членовете на Комисията със стаж в Енергетиката /л. 18-23/, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Фактическото основание за отказа е: "Електроразпределителното дружество е действало в рамките на законовите правомощия, като е мотивирало писмено отказа за присъединяване с необходимост от изграждане на реконструкция за електропровод „Д.“, поради изчерпан капацитет на същия.". Посочени са и правните основания за отказа, а именно: разпоредбите на чл. 116, ал. 2 и чл. 117, ал. 4 от ЗЕ, както и на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 6 (отм.).

Независимо от гореизложеното съдът намира, че оспореното решение е издадено, при неизяснена в цялост фактическа обстановка, при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което е основание за отмяна на оспореният административен акт.

Следва да се посочи, че съдът проверява оспорения административен акт за законосъобразност към момента на издаването му (в случая към 22.04.2023 г.). Това уточнение се налага с оглед последвалата отмяна на чл. 23, чл. 24 и чл. 25 от ЗЕВИ в сила от 13.10.2023 г. и обнародвано в ДВ, бр. 86 от 2023 г., както и на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. (отм. ДВ, бр. 28 от 2.04.2024 г., в сила от 2.04.2024 г.), приложими за

процесния период, предвид § 69 от ПЗР на ЗЕВИ и § 2 от Наредбата.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ, в случаите, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Аналогична разпоредба (чл. 147, ал. 2) се съдържа и в Наредба № 3 от 21.03.2013 г., която съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ определя редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове. Според чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Съобразно установеното правило с чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

Видно от посочените разпоредби, ЗЕ и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. задължават Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по подадената до него жалба с изричен акт - решение, чиято разпоредителна част е в зависимост от основателността на жалбата, след като събере всички необходими доказателства и извърши проверка по тях. Това свое задължение, което е императивно и безусловно, ответникът в настоящия случай не е изпълнил.

Основателни се явяват изложените в жалбата възражения, че Комисията се е позовала единствено на данните предоставени от електроразпределителното дружество, като без да формира собствени мотиви е възпроизвела позицията на "Електроразпределение Север" АД. Липсва събирането на други доказателства, удостоверяващи наличието и доказващи изложените в становището на електроразпределителното дружество данни, като например за висока концентрация на генериращи мощности в района, големи разстояния и за отчетеното трайно ниско потребление на обекти на клиенти, както и за отчитането на големи технически загуби, породени от пренос на електрическа енергия от района на имота на централата, до захранващата подстанция, посредством съществуващата електроразпределителна мрежа 20 Kw.

В мотивите на решението, липсват други аргументи или доказателства, освен изцяло възприетото становище на електроразпределителното дружество за изчерпан капацитет. В оспореното решение не е разгледано нито едно от изложените от жалбоподателя възражения във връзка с допуснати от "Електроразпределение Север" АД нарушения в т.ч. не е изяснен въпросът и на кой етап от провежданото проучване този капацитет е бил изчерпан след като "Електроразпределение Север" АД се е произнесло почти 6 месеца след подаване на второ по ред искане за проучване за присъединяване на ФЕЦ с мощност до 2 Mw от страна на жалбоподателя.

В мотивите на оспореното решение не е посочено и не става ясно административният орган, какво становище е формирал по въпроса относно реда за присъединяване на обекта / наведено като възражение в жалбата до КЕВР/. Не е посочено дали е приложим този по Част трета, глава четвърта, Раздел I от Наредба № 6 (отм.), именно "Редът за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени в ЗЕВИ" или този по Част трета, глава пета, от Наредба № 6 (отм.), именно "Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници" Раздел I "Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от ЗЕВИ". Този въпрос е съществен за спора, доколкото определя конкретните

приложими нормативни изисквания за присъединяване на обекта. Това от своя страна внася допълнителна неяснота в мотивите на акта, доколкото се касае за две различни процедури за присъединяване, които се провеждат по отношение на различни по вид обекти. В тази връзка е останал необсъден и неизяснен въпросът били ли са налице условията и следвало ли е "Електроразпределение Север" АД да извърши съгласуване на условията за присъединяване с оператора на преносната мрежа.

Неизяснени са останали и други възражения посочени в жалбата, свързани с необходимостта от разширение и/или реконструкция на мрежовата инфраструктура, респективно повишаване на мрежовата ефективност, доколкото именно за тези мероприятия липсват конкретни данни и не е ясно как е определено, че инвестицията ще бъде над 3 милиона лева. В тази връзка е останал необсъден и въпросът и относно приложението на забранителните норми по чл. 116, ал. 8 и ал. 9 от ЗЕ. Съгласно посочените разпоредби операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия или ново съоръжение за съхранение на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата. Операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже нова точка за присъединяване на нов обект на производител на електрическа енергия или ново съоръжение за съхранение на електрическа енергия на основание, че това ще доведе до допълнителни разходи, свързани с увеличаване на преносната способност на елементите от мрежата в непосредствена близост до точката на присъединяване. Промените в електропреносната мрежа, необходими за присъединяването, се отразяват в следващия 10-годишен план за развитие на мрежата.

При липсата на изложени ясни и последователни мотиви за фактическите и правните основания за издаване на акта, води до извод, че не може нито да се проследи начина на формиране на волеизявлението на административния орган, нито да се провери дали правилно е приложил материалния закон.

Гореизложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК. Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал. 1, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на делото на "Булкрафт Инженеринг ДВ" ЕООД, следва да се присъдят направените разноски за държавна такса в размер на 50 лв. и заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500лв., съгласно представен договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София -град, III отделение, 17-ти състав

**РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Решение № Ж-380 от 22.04.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13 273-16/09.02.2024 г., подадена от "Булкрафт Инженеринг ДВ " ЕООД срещу "Електроразпределение Север" АД.

**ВРЪЩА** преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за продължаване на административното производство, при спазване на дадените указания по прилагане на закона в срок от 14 дни, считано от влизане в сила на решението.

**ОСЪЖДА** Комисия за енергийно и водно ДА ЗАПЛАТИ НА "Булкрафт Инженеринг ДВ " ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата 550 лв., представляващи разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

**СЪДИЯ:**